

Det er imidlertid ikke i alle tilfælde, at en advarsel vil medføre ansvarsfrihed. Dette må bl.a. afhænge af den personkreds, varen retter sig imod. Kan en fare uden væsentlige vanskeligheder og fordyrelse af produktet, imødegås ved en konstruktionsmæssig forbedring, vil en advarsel eller instruktion endvidere normalt heller ikke kunne fritage for ansvar.

Efter lovforslaget stilles der ikke bestemte krav til udformningen af de oplysninger, der følger produktet. Det afgørende er, om advarslen eller brugsanvisningen m.v. er egnet til at bibringe forbrugeren den nødvendige oplysning om produktets egenskaber. Der er således ikke krav om, at advarsler, brugsanvisninger og lignende skal affattes på dansk.

Det vil ikke være nødvendigt at advare mod fare ved et produkt, hvis den fare for skade, der er forbundet med almindelig brug, er velkendt for forbrugeren.

Til stk. 1, nr. 2

Ved vurderingen af, om der foreligger et produktansvar, skal der tillige tages hensyn til produktets påregnelige brug. En anvendelse af produktet til andre formål end det, som det er fremstillet til, vil kunne pege i retning af ansvarsfrihed for producenten. I visse tilfælde må producenten imidlertid forvente en vis atypisk brug af produktet, og han må derfor indrette produktet således, at det ikke volder skade i forbindelse hermed.

Til stk. 1 nr. 3

For de fleste produkters vedkommende har der gennem tiderne udviklet sig visse krav til sikkerheden. Disse kan have form af offentlige godkendelseskrav eller sikkerhedsforskrifter, brancheaftaler eller sædvaner udviklet i retspraksis eller anden praksis. Disse krav kan være blevet skærpet, i tiden mellem produktet blev sat i omsætning og skadestidspunktet. Dette kan have sammenhæng med ændrede forhold, f.eks. at der i den mellem-liggende tid er kommet nye og mindre risikobetonede produkter på markedet eller nye produktionsmetoder, der gør det muligt at mindske risikoen for en defekt. I disse tilfælde må der ved vurderingen af, om der foreligger et produktansvar, lægges vægt på den sikkerhedsstandard, der var gældende på det tidspunkt, da produktet blev sat i omsætning.

Forbrugeren kan således ikke altid forlange samme grad af sikkerhed ved et ældre produkt,

som ved et nyt. For eksempel kan man ikke forvente, at ældre bilmodeller er forsynet med lige så gode bremsesystemer som nye modeller eller i det hele taget er så sikre som nye. Heri ligger imidlertid ikke, at ældre produkter aldrig kan anses for defekte, idet det afgørende er, om produktet opfylder de krav til sikkerhed, som man er berettiget til at forvente også af det ældre produkt.

Til stk. 2

Det er i stk. 2 præciseret, at alene den omstændighed, at der senere er bragt et bedre og dermed mere sikkert produkt i omsætning, ikke medfører, at det produkt, der tidligere er bragt i omsætning, lider af en defekt. Dette udelukker naturligvis ikke, at andre omstændigheder medfører, at produktet er defekt.

Til § 6

Bestemmelsen svarer til artikel 1 i direktivet og fastlægger ansvarsgrundlaget for produktskader. Producenten og den leverandør, som efter § 4, stk. 2 og 3, anses som producent, er herefter objektivt ansvarlig for skade, der forårsages af en defekt ved det produkt, som han har produceret eller leveret.

Bestemmelsen om objektivt ansvar gælder også, selv om der inden for særlige områder er fastsat særregler om erstatningsansvar. Det gælder f.eks. stærkstrømslovens § 6, hvorefter den, der driver et elektrisk stærkstrømsanlæg, er pligtig at erstatte den skade på person eller gods, som forvoldes af anlægget, medmindre det f.eks. oplyses at denne ikke kunne have været afværget ved den atgæplighed og omhu, som driften af sådanne anlæg udkræver såvel i henseende til driftsmåden som til materiellet. En skade, som skyldes en defekt ved elektriciteten, f.eks. fordi denne har forkert eller varierende spænding, omfattes således af reglerne om objektivt ansvar i dette lovforslag. Skyldes skaden andre omstændigheder i forbindelse med stærkstrømsanlægget m.v., vil ansvaret fortsat skulle bedømmes efter reglen i stærkstrømslovens § 6.

I § 7 er der foretaget en opregning af de omstændigheder, som producenten kan påberåbe sig med henblik på at blive fritaget for ansvaret for en skade. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til direktivets artikel 4, hvorefter det påhviler skadelidte at bevise, at der er sket en skade, at det skadevoldende produkt er